

թէ Նարեկացու բոլոր շրջասութիւններն ու այլաբանութեան միւս տեսակները եղել են մատչելի, պարզ ու հասկանալի, ճիշտ չէր լինի: Կուտակումների նախասիրութիւնը իսկապէս կասեցնում է անմիջական հաղորդակցութիւնը: Թէեւ բառիմաստի տեղաշարժն անխուսափելի է այլաբանութիւնների մէջ, սակայն Նարեկացու պատկերաւորման միջոցների արտաքին մակարդակի մէջ չէ բարդութիւնը, այլ պատկերի բազմաշերտութեան եւ բովանդակութեան մէջ: Այդ բարդութիւնն

այսօր աւելի է զգալի, քանի որ Նարեկացու պատկերաւորման միջոցների ատաղձի մէջ շատ բառեր կապուած են աստուածաշնչական կերպարների ու դրուագների, աւետարանական իրադարձութիւնների եւ կրօնական այլ սրբութիւնների հետ: Սակայն այլաբերութիւնների մէջ եւս ակնյայտ է Նարեկացու յարաբերումն ձգտումը հասնելու խօսքի առաւել քնականութեան եւ ճշմարիտ քանաստեղծականութեան:

(շարունակելի)

Ա. ՂԱԶԻՆԵԱՆ

ԼԵՒՈՆ Դ.

Թագաւորել է Կիլիկեան Հայաստանում 1305-1307

Կիլիկեան Հայաստանի թագաւոր Լեւոն Դ. Թորոս Առաջինի որդին է: Նրա լատինամոլ քաղաքականութեան պատճառով թուլացել էր Կիլիկեան հայկական պետութիւնը: 1307 թուականին 40 հազ իշխանների հետ դաւադրաբար սպանուել է մոնղոլ զօրավար Փիլարդունի կողմից:

1307 թուականին երկու կիլիկահայ իմաստասէրներ զրուցում էին: Մէկն ասում էր.

- Եթէ մեր Լեւոն Դ. թագաւորը խելացի լինէր, չէր սպանուի:

- Ի՞նչ պիտի անէր, որ չի արել, - հարցրեց միւրը:

- Պիտի մերժէր կաթոլիկութիւնը եւ ամբողջովին կտրէր իր կապերը

Ավինյոնի պապի հետ:

- Եւ ի՞նչ կը շահէր:

- Նրա զօրականների թիւը քառասուն հազարով կ'աւելանար: Ճիշտ այդքան հազ զօրականներ հրաժարուեցին ծառայել նրա բանակում, քանզի չցանկացան լինել ու դառնալ կաթոլիկ:

«ԱՐՔԱՅԱՊԱՏՈՒՄ»

ՀԱՅԿ ԽԱՉԱՏՐԵԱՆ